

Stans eget Meteor (till höger) spred energi från Perrongens scen igår. The Moby Dicks (bilden längst ned) hade åkt från Sundsvall för att spela stonerrock i Katrineholm.

Drömtempo och drag med Meteor

I går kväll var det återigen konsert på Lokstallarna. Kvällens genre var stonerrock som kan beskrivas som en blandning mellan heavy metal, psykedelisk rock, blues och hårdrock. Något som utmärker musiken är distade basslingor och tunga trummor, vilket kvällens band hade gott om. Headline för denna afton var Meteor, som vi känner igen från årets omgång av Livekarusellen där de tog sig till semifinal i Sörmland. Bandet är relativt nybildat och gjorde sin scendebut i slutet av november.

Sedan dess har det bara varit raka och uppåtstuttande vägar för Meteor, som nyss kommit med ännu mer nytt och inspirerande material. De nyaste låtarna är "Spirit Of The Mountain" och "Lava Golem" som båda för tankarna till mörka barer någonstans i Birmingham, som också är den stad som Black Sabbath kommer ifrån, ett band som Meteor många gånger jämförts med.

The Moby Dicks är bandet från Sundsvall som inte drar sig för att

överösa publiken med energi. Upp-sättningen består av en gitarrist, en basist och en trummis. Något som kanske sticker ut mest med detta band är att alla tre bandmedlemmar sjunger, vilket är hyfsat ovanligt i denna genre.

Utmärkt scennärvaro

En utmärkt scennärvaro är vad vi bjuds på när The Moby Dicks äntar scenen och river av sin första låt som är som gjord för ett öppningsnummer. Ett första intryck skulle jag vilja påstå var god energi och en känsla av stark attityd. Just känslan är oerhört viktigt för ett band som kämpar sig uppåt. En mindre spelning får inte innehålla mindre engagemang än en större. Man vet aldrig vem som kan stå i publiken.

Detta visste The Moby Dicks och visade inga tecken på missnöje eller nonchalans trots att publikantallet kunde varit högre. De vet att de måste ge publiken något att komma

ihåg. Gång på gång frågade tjejen bredvid mig om de verkligen skrivit alla låtar själva, och visst påminner de om något utan att man riktigt kan sätta fingret på vad. Låtarna har alla en fin samhörighet och ett personligt stänk vilket tillsammans med ett tufft scenspråk bildar en kort och gott riktigt bra spelning.

I pausen tog vi oss ut till bänkarna och borden i friska luften för att ladda upp inför nästa band. Eftersom Meteor var kvällens headline var förväntningarna höga och atmosfären som byggdes upp framför scenen strax innan spelningen vittnade om att Meteor inte skulle tillåtas spara på någon energi som fanns att ge publiken. Med ett lägre antal åskådare krävs något extra för att skapa rätt stämning.

Scenen badar i rök och rött ljus när bandet ser över instrumenten och sedan presenterar sig blygsamt men värdigt. "Lava Golem" fyller hallen och talar om att ett nytt band just tagit plats på scenen. De första minuterna är det fullt drag, och jag kan inte låta bli att undra lite över Black Sabbath-liknelsen som Meteor ofta får. Är inte detta något av ett eget sound i alla fall? Black Sabbath i all ära, men med en nyskapande och egen skildring av nutidens stonerrock som denna så blir det knappast bättre.

Meteors musik får ofta tankarna att sväva och inspirationen att flöda. Detta kan bero på de många och långa instrumentala bitar som finns i deras låtar, eller också ligger något helt annat bakom. Det enda vi vet är att så länge dessa musiker står

på scen blir en konsert aldrig lång-tråkig. Publiken bjuds på allt från ett lugnt och drömmande tempo till instrumentbyte mitt i låtar och trumsolon som får vem som helst att känna takten och slagen ända in i märgen.

Atmosfären ändras

Efter flera minuter med fullt ös händer plötsligt något. Atmosfären ändras, ljuset byter ton och en av grabbarna lägger ifrån sig gitarren och tar ett beslutsamt grepp om mikrofonen. De första tonerna från basen gör oss plötsligt medvetna om golvet existens, på grund av de mörka och tunga vibrationerna som bara dova trummor tillsammans med en basslinga som denna kan åstadkomma.

Det märks tydligt att "Spirit Of The Mountain" är publikens absoluta favorit, något som bandets medlemmar också tycks vara medvetna om. Uppbyggnaden av denna låt är lovande, speciellt för ett så pass nystartat band som Meteor.

När kvällen lider mot sitt slut står en sak klar. Bandet gav oss vad vi ville ha, återigen. Något vi alltid kan vara säkra på är att Meteor alltid bjuder på energi uppåt väggarna och ett personligt sound som vi hoppas är här för att stanna.

I det hela taget verkar det som att publiken är överens om att Lokstallarna var ett mycket bra ställe att spendera fredagen på. Och detta tack vare The Moby Dicks och Meteor.

Text: **Emma Schwarz**
Bild: **Megan Gordon**

